

РЕШЕНИЕ

№ 9641

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3371** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от К. Ц. Х., чрез пълномощника си – адв. И. Н. от САК, срещу Решение №1011/26.02.2024 г., постановено по НАХД №11879/2023 г. по описа на СРС, НО, 136-ти състав, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 6283757, издаден от СДВР, с който на К. Ц. Х., на основание чл. 189, ал.4, вр. с чл.182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба от 800 лева за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че в случая не било доказано по безспорен и категоричен начин, че е налице повторност по смисъла на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, тъй като от представените и приложени по делото писмени доказателства било видно, че с влязло в сила решение бил отменен предходно издаден спрямо К. Х. електронен фиш, въз основа на който СДВР е приложил института на повторността. В допълнение се сочи, че процесният електронен фиш е издаден при неправилно приложение на материалния закон, тъй като наличието на квалифициращ признак „повторност“ било определено при неясна

препращаща правна норма – без конкретно посочване на някоя от очертаните различни хипотези на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Липсата на връзка с конкретния състав на деянието не позволявало да се провери и законосъобразността на наложеното административно наказание, размерът на което бил в зависимост от приложимата хипотеза на основния състав. Като не уважил тези оплаквания в жалбата, според касатора, СРС е постановил решение, с което потвърдил незаконосъобразен електронен фиш. Поради това се моли отмяна на решението на СРС като неправилно и постановяване на ново, с което електронния фиш за бъде отменен. Претендира деловодни разноски за две инстанции.

Ответникът по касация, редовно призован не се явява и не изпраща представител. От процесуалния му представител - главен юрисконсулт Д. И., е постъпила молба, в която оспорва жалбата, излагайки доводи за законосъобразност на обжалваното решение на районния съд. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на размера на претендираното от касатора адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, че касационната жалба е неоснователна. Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

С обжалваното решение, СРС е потвърдил електронен фиш Серия К № 6283757, издаден от СДВР, с който на К. Ц. Х., на основание чл. 189, ал.4, вр. с чл.182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба от 800 лева за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. С решението касаторът е осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 22.08.2022 г., в 17:38 часа, в [населено място], по [улица]до № 330, с посока от [улица]към „Околовръстен път”, при ограничение на скоростта за населено място до 50 км./ч., К. Х. управлявала собствения си лек автомобил А. 80, рег.№ СО 8072 ВА със скорост 81 км./ч., т.е. с превишена стойност на скоростта-31 км./ч., което било установено с автоматизирано техническо средство CORDON M2, поради което служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. По отношение на Х., с електронен фиш Серия К № 4296755, вече е било налагано наказание глоба от 400 лева, също за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено на 05.12.2020 г.

Районният съд е извършил преценка на представените по делото доказателства, след която е приел, че приложените веществени доказателствени средства установяват точното място на извършване на нарушението, посоката на движение на превозното средство, датата и точния час на осъществяване на деянието, както и регистрационния номер на МПС. Изложил е съображения за правилност на дадената в ЕФ правната квалификация на нарушението и следващото се за това нарушение административно наказание, отчитайки обстоятелството, че същото било извършено в условията на повторност.

Правилно СРС е заключил, че обжалваният ЕФ е по образец и със съдържание, съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като в него е посочена СДВР, като териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и която се явява негов издател. Спазено е изискването на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/Наредбата/, въвеждаща изискването за всяко използване на мобилно АТСС за контрол/каквото мобилно АТСС е използвано в процесния случай/ да се попълва протокол съгласно приложението.

Приложеният по делото Протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-49041/23.08.2022 г. е доказателство за мястото и времето на извършване на нарушението, вида на АТСС, с което е заснето нарушението, посоката на движение, в която се осъществява контролът, въведените ограничения на скоростта, както и мястото за контрол, където е било разположено техническото средство. Безспорно в случая към протокола е приложена и снимка на разположението на уреда, с което е изпълнено и изискването на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредбата. С други думи не са налице нарушения, опорочаващи нормативно уредените условия и ред за използване на АТСС за контрол на правилата на движение по пътищата, до степен, която да доведе до отмяната на издадения вследствие на това ЕФ.

Видно от приетите от районния съд писмени доказателства, нарушението е било констатирано с автоматизирано техническо средство CORDON M2, което отговаря на изискванията, въведени в разпоредбата на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

За съда е несъмнено, че е осъществено нарушение на ЗДвП в населено място – [населено място], по [улица]до № 330, с посока от [улица]към „Околовръстен път“, изразяващо се в движение със скорост над разрешената за населено, поради което законосъобразно констатираното превишаване на скоростта е посочено като нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Като санкционна норма в ЕФ е посочена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, според която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана на основание чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП, т. е. за деяние, извършено при условията на повторност, като в ЕФ наличието на този елемент от фактическия състав на деянието е основано на влязъл в сила електронен фиш Серия К № 4296755.

Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, „повторно“ нарушение е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Според настоящия касационен съдебен състав обаче, от първоинстанционния съд не са взети предвид представените от жалбоподателя доказателства, релевантни за

квалифициране на процесното деяние като „повторно“ по смисъла на горната разпоредба, а именно Решение по НАХД №462/2021 г. по описа на Ботевградски районен съд, I нак. състав, влязло в сила на 29.03.2022 г., с което е отменен електронен фиш серия К №4296755/05.12.2020 г., въз основа на който АНО е квалифицирал нарушението по процесния ЕФ като повторно. Съдът не е проявил необходимата критичност, като е възприел едностранно изявлението на АНО, инкорпорирано в изданието ЕФ, че се касае за нарушение, което е извършено повторно. В този смисъл, противно на приетото от районния съд, безспорно по делото се съдържат доказателства, че по отношение на нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено от Х. на 22.08.2022 г., не се обосновава наличие на „повторност“.

Изложеното до тук обосновава извода, че в процеса пред въззивния съд безспорно е било доказано извършването на релевантното административно нарушение, но не е било доказано, че то е извършено в условията на „повторност“.

Предвид горното касационната инстанция намира, че административнонаказващият орган не установява в производството релевантните факти, които до обосновават законосъобразно ангажиране на административнонаказателна отговорност на К. Х. по чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което изводите на СРС за доказаност на извършването на процесното нарушение при условията на „повторност“, се явяват незаконосъобразни и необосновани.

Както се посочи по-горе, повторността обуславя налагането на по-голямо наказание и в този смисъл районният съд е следвало да приложи хипотезата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, респ. при еднородност на обстоятелствата по нарушението да извърши преквалификация на нарушението като се изключи от обвинението квалифициращия му признак „повторност“ и да приложи закона за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, относима в настоящия случай, с оглед установения размер на превишението на скоростта.

Във връзка с горното следва да се посочи, че касационната инстанция не разполага с такава правомощие, като в този смисъл е т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, според които в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира депозираната касационна жалба за основателна, респ. обжалваното решение №1011/26.02.2024 г., постановено по НАХД №11879/2023 г. по описа на СРС, НО, 136-ти състав, с което изцяло е потвърден Електронен фиш Серия К № 6283757, издаден от СДВР, като незаконосъобразно следва бъде отменено, като се върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда, съобразно дадените указания.

При новото разглеждане на делото, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 63д от ЗАНН, районният съд следва да се произнесе, с оглед изхода на спора, и по отговорността за разноските – чл. 226, ал. 3 от АПК, вр. чл. 63д от ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1011/26.02.2024 г., постановено по НАХД №11879/2023 г. по описа на СРС, НО, 136-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.